

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 70

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
14 martie 2009

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 196/2009 al Comisiei din 13 martie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume	1
Regulamentul (CE) nr. 197/2009 al Comisiei din 13 martie 2009 de stabilire a taxelor la import în sectorul cerealelor aplicabile de la 16 martie 2009	3
★ Regulamentul (CE) nr. 198/2009 al Comisiei din 10 martie 2009 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată	6
★ Regulamentul (CE) nr. 199/2009 al Comisiei din 13 martie 2009 de stabilire a unei măsuri tranzitorii de derogare de la Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește furnizarea directă de cantități mici de carne proaspătă obținută din efective de pui de carne și de curcani ⁽¹⁾	9

DIRECTIVE

★ Directiva 2009/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind tarifele de aeroport ⁽¹⁾	11
---	----

1

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Directiva 2009/19/CE a Comisiei din 12 martie 2009 de modificare, în scopul adaptării sale la progresul tehnic, a Directivei 72/245/CEE a Consiliului referitoare la paraziții radioelectrici (compatibilitatea electromagnetică) produși de autovehicule ⁽¹⁾	17
--	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 196/2009 AL COMISIEI

din 13 martie 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 14 martie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 martie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	IL	148,7
	JO	78,3
	MA	49,2
	TN	134,4
	TR	98,6
	ZZ	101,8
0707 00 05	EG	139,2
	JO	158,4
	MA	74,1
	MK	139,3
	TR	147,4
	ZZ	131,7
0709 90 70	JO	249,0
	MA	57,3
	TR	93,1
	ZZ	133,1
0709 90 80	EG	88,5
	ZZ	88,5
0805 10 20	EG	41,8
	IL	56,0
	MA	49,9
	TN	51,3
	TR	66,0
	ZZ	53,0
0805 50 10	EG	51,3
	MA	61,0
	TR	50,0
	ZZ	54,1
0808 10 80	AR	101,3
	BR	83,0
	CA	95,8
	CL	87,9
	CN	84,7
	MK	22,7
	US	113,5
	UY	68,9
	ZZ	82,2
0808 20 50	AR	78,2
	CL	109,6
	CN	45,2
	US	104,6
	ZA	91,8
	ZZ	85,9

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 197/2009 AL COMISIEI**din 13 martie 2009****de stabilire a taxelor la import în sectorul cerealelor aplicabile de la 16 martie 2009**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei din 28 iunie 1996 de stabilirea a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului în ceea ce privește drepturile de import în sectorul cerealelor ⁽²⁾, în special articolul 2 alineatul (1),

întrucât:

(1) Articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că taxa la import pentru produsele care se încadrează la codurile NC 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (grâu comun de calitate superioară), 1002, ex 1005, cu excepția hibrizilor pentru sămânță și ex 1007, cu excepția hibrizilor destinați însămânțării, este egală cu prețul de intervenție valabil pentru aceste produse la data importării, majorat cu 55 %, din care se deduce prețul la import CIF aplicabil lotului în cauză. Cu toate acestea, taxa respectivă nu poate depăși nivelul taxelor din Tariful Vamal Comun.

(2) Articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că, pentru calcularea taxei la import menționate la alineatul (1) din articolul de mai sus, se stabilesc periodic, pentru produsele în cauză, prețuri CIF reprezentative la import.

(3) În temeiul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96, prețul care trebuie utilizat pentru calcularea taxei la import pentru produsele care se încadrează la codurile NC 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (grâu comun de calitate superioară), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 și 1007 00 90 este prețul CIF reprezentativ la import, stabilit zilnic în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 4 din regulamentul menționat anterior.

(4) Este necesar să se stabilească taxele la import pentru perioada începând cu 16 martie 2009, aplicabile până la stabilirea și intrarea în vigoare a unei noi taxe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Începând de la 16 martie 2009, taxele la import în sectorul cerealelor menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sunt stabilite în anexa I la prezentul regulament, pe baza elementelor menționate în anexa II.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 16 martie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 martie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 161, 29.6.1996, p. 125.

ANEXA I

Taxe la import pentru produsele menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 aplicabile de la 16 martie 2009

Cod NC	Descrierea mărfurilor	Taxa la import ⁽¹⁾ (în EUR/t)
1001 10 00	GR Â U dur de calitate superioară	0,00
	de calitate medie	0,00
	de calitate inferioară	0,00
1001 90 91	GR Â U comun, pentru sămânță	0,00
ex 1001 90 99	GR Â U comun de calitate superioară, altul decât pentru sămânță	0,00
1002 00 00	SE C A R Ă	23,29
1005 10 90	P O R U M B pentru sămânță, altul decât hibrid	15,89
1005 90 00	P O R U M B, altul decât pentru sămânță ⁽²⁾	15,89
1007 00 90	S O R G cu boabe, altul decât hibrid, destinat însămânțării	23,29

⁽¹⁾ Pentru mărfurile care intră în Comunitate prin Oceanul Atlantic sau prin Canalul de Suez, importatorul poate beneficia, în aplicarea articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei, de o reducere a taxelor, în valoare de:

— 3 EUR/t, dacă portul de descărcare se află la Marea Mediterană,

— 2 EUR/t, dacă portul de descărcare se află în Danemarca, Estonia, Irlanda, Letonia, Lituania, Polonia, Finlanda, Suedia, Regatul Unit sau pe coasta atlantică a Peninsulei Iberice.

⁽²⁾ Importatorul poate beneficia de o reducere forfetară de 24 EUR/t atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei.

ANEXA II

Elemente pentru calcularea taxelor prevăzute în anexa I

27.2.2009-12.3.2009

1. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96:

(EUR/t)

	Grâu comun ⁽¹⁾	Porumb	Grâu dur de calitate superioară	Grâu dur de calitate medie ⁽²⁾	Grâu dur de calitate inferioară ⁽³⁾	Orz
Bursa	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Cotația	190,27	113,05	—	—	—	—
Prețul FOB USA	—	—	214,03	204,03	184,03	119,71
Primă pentru Golf	59,81	14,06	—	—	—	—
Primă pentru Marile Lacuri	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Primă pozitivă încorporată de 14 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].⁽²⁾ Primă negativă de 10 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].⁽³⁾ Primă negativă de 30 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].

2. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96:

Taxă de navlu: Golful Mexic-Rotterdam: 17,60 EUR/t

Taxă de navlu: Marile Lacuri-Rotterdam: 17,90 EUR/t

REGULAMENTUL (CE) NR. 198/2009 AL COMISIEI
din 10 martie 2009
privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1) litera (a),

întrucât:

- (1) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Nomenclurii combinate anexate la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, este necesar să se adopte măsuri privind clasificarea mărfurilor menționate în anexa la prezentul regulament.
- (2) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 stabilește normele generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate. Aceste norme se aplică, de asemenea, oricăror alte nomenclaturi bazate integral sau parțial pe aceasta sau care îi adaugă subdiviziuni suplimentare și care sunt stabilite prin dispoziții comunitare specifice, în vederea aplicării de măsuri tarifare sau de altă natură privind comerțul cu mărfuri.
- (3) În temeiul acestor norme generale, mărfurile descrise în coloana 1 a tabelului din anexă trebuie clasificate la codul NC indicat în coloana 2, pe baza motivelor care figurează în coloana 3 a tabelului menționat anterior.

(4) Este necesar să se prevadă posibilitatea invocării în continuare de către titular, în temeiul articolului 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽²⁾, pentru o perioadă de trei luni, a informațiilor tarifare obligatorii care au fost furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre în ceea ce privește clasificarea mărfurilor în Nomenclatura combinată, dar care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament.

(5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului Vamal,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Mărfurile descrise în coloana 1 a tabelului din anexă se clasifică în Nomenclatura combinată la codul NC indicat în coloana 2 a tabelului menționat anterior.

Articolul 2

Informațiile tarifare obligatorii furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament pot fi invocate în continuare pentru o perioadă de trei luni, în temeiul articolului 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 martie 2009.

Pentru Comisie
László KOVÁCS
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

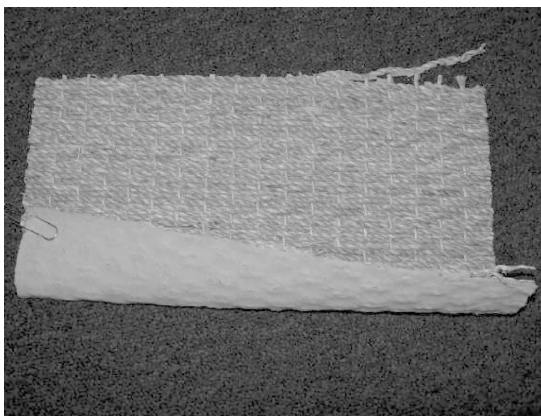
⁽²⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

ANEXĂ

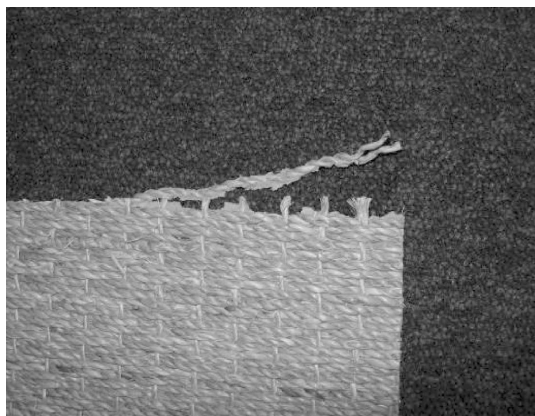
Descrierea mărfurilor	Clasificare (Cod NC)	Motive
(1)	(2)	(3)
<p>Articol măsurând aproximativ 4 m × 30 m, compus din fire țesute din material vegetal (alge marine).</p> <p>Bătătura este din două fire împletite răsucite din material vegetal (alge marine) de genul celor utilizate în principal pentru umplerea pernelor.</p> <p>Urzeala este dintr-un fir simplu răsucit din fibre textile naturale nefilate din material vegetal (fibre de alge marine) (firul măsoară mai mult de 20 000 decitex).</p> <p>Articolul se află pe un suport din cauciuc alveolar.</p> <p>(acoperitoare de podea din alge marine)</p> <p>(A se vedea pozele nr. 648A și 648B. Pozele reprezintă o imagine în secțiune a articolului.) (*)</p>	4601 94 10	<p>Clasificarea se stabilește în conformitate cu regulile generale 1, 3 litera (b) și 6 pentru interpretarea Nomenclaturii combinate, cu nota 1 la capitolul 46 și cu nota 1 la capitolul 57, cu nota 3 (A)(e) la secțiunea XI și cu textul codurilor NC 4601, 4601 94 și 4601 94 10.</p> <p>Articolul se compune din trei materiale dierite:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Cele două fire împletite răsucite din material vegetal (bătătura) sunt confecționate din materiale vegetale de la poziția 1404 de genul celor utilizate în principal pentru umplerea pernelor [a se vedea notele explicative ale Sistemului Armonizat, la poziția 1404 (D) primul și al treilea paragraf, (4) care se referă la „iarba-de-mare”, o specie de algă marină]. 2. Materialele vegetale sunt prelucrate într-un fel de coardă din materiale vegetale nezdorbite împletite prin simplă răsucire, sunt produse similare împletiturilor de la poziția 4601 [a se vedea nota explicativă (A)(2)(b) la poziția 4601 a Sistemului Armonizat] și „într-o stare astfel încât să poată fi împletite”, ceea ce face din acestea „materiale de împletit” în sensul notei 1 la capitolul 46. 3. Firul simplu răsucit din fibre textile naturale nefilate din material vegetal (urzeală) este confecționat din fibre obținute din materiale vegetale. Fibrele sunt menținute împreună prin răsucire (toarcere) [a se vedea notele explicative la secțiunea XI, Considerații generale, (I) (B) (1) (i) (a) ale Sistemului Armonizat]. „Firele țesute” trebuie tratate drept „sfori” de la poziția 5607 în sensul notei 3 (A)(e) la secțiunea XI, deoarece firul simplu răsucit măsoară mai mult de 20 000 de decitex [a se vedea, de asemenea, în tabelul I, distincția făcută între fire și sfori (tipul – din alte fibre vegetale) în notele explicative ale Sistemului Armonizat la secțiunea XI, considerații generale, (I) (B) (2) și în notele explicative ale Sistemului Armonizat la poziția 5308 (A) al doilea paragraf și în notele explicative ale Sistemului Armonizat la poziția 5607 (1) primul paragraf]. 3. Suportul din cauciuc alveolar de la capitolul 40 nu dă articolului caracterul său esențial în sensul regulii generale de interpretare 3 litera (b), deoarece este situat dedesubt și nu este vizibil când articolul stă pe sol. Acesta are rol de suport conferind articolului rigiditate și proprietăți antide- rapante.

(1)	(2)	(3)
		<p>Articolul trebuie clasificat drept produs din material de țesut similar țesăturilor, deoarece firele împletite răsucite din material de țesut (bătătură) – care sunt materiale de țesut de la poziția 4601 – conferă articolului caracterul său esențial în sensul notei 3 litera (b) din regulile generale de interpretare. Firele împletite răsucite sunt mai numeroase cantitativ decât firele simple răsucite (urzeală) și conferă produsului aspectul său caracteristic.</p> <p>Prin urmare, articolul nu poate fi clasificat la capitolul 57 drept acoperitor de podea, în sensul notei 1 de la capitolul 57, deoarece suprafața expusă a articolului nu este din material textil, ci în mare parte din produse similare împletiturilor de la poziția 4601.</p>

(*) Pozele au un caracter strict informativ.

648 A

648 B

REGULAMENTUL (CE) NR. 199/2009 AL COMISIEI

din 13 martie 2009

de stabilire a unei măsuri tranzitorii de derogare de la Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește furnizarea directă de cantități mici de carne proaspătă obținută din efective de pui de carne și de curcani

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonelei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară⁽¹⁾, în special articolul 13,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 are obiectivul de a se asigura că sunt adoptate măsuri adecvate și eficiente pentru depistarea și controlul salmonelei și al altor agenți zoonotici în toate stadiile relevante ale producției, prelucrării și distribuției, în special la nivelul producției primare, astfel încât să se reducă prevalența acestora și riscul pe care aceștia îl reprezintă pentru sănătatea publică.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 nu se aplică producției primare pentru uz personal domestic sau care implică furnizarea directă, de către producător, de cantități mici de produse primare către consumatorul final sau către unitățile locale de vânzare cu amănuntul care aprovizionează în mod direct consumatorii cu produse primare. În temeiul regulamentului menționat anterior, o astfel de furnizare directă face obiectul unor norme de drept intern care asigură îndeplinirea obiectivelor din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 prevede stabilirea unui obiectiv comunitar de diminuare a prevalenței, la nivelul producției primare, a tuturor serotipurilor de salmonelă care sunt relevante din punctul de vedere al sănătății publice la puii de carne și la curcani. Regulamentul menționat anterior prevede, de asemenea, necesitatea ca obiectivul comunitar să includă definiția programelor de testare necesare pentru a verifica îndeplinirea obiectivului.
- (4) Regulamentul (CE) nr. 646/2007 al Comisiei⁽²⁾ pune în aplicare Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 în ceea ce privește obiectivul comunitar de diminuare a prevalenței, la nivelul producției primare, a anumitor tipuri de salmonelă la puii de carne. Regulamentul respectiv stabilește, de asemenea, programul de testare necesar pentru a verifica progresele în ceea ce privește realizarea obiectivului comunitar. Programul de testare menționat anterior se aplică de la 1 ianuarie 2009.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 584/2008 al Comisiei⁽³⁾ pune în aplicare Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 în ceea ce privește un obiectiv comunitar de diminuare a prevalenței, la nivelul producției primare, a anumitor tipuri de salmonelă la curcani. Regulamentul respectiv stabilește, de asemenea, programul de testare necesar pentru a verifica progresele în ceea ce privește realizarea obiectivului comunitar. Programul de testare menționat anterior se aplică de la 1 ianuarie 2010.
- (6) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 nu se aplică anumitor tipuri de producție primară. Cu toate acestea, el se aplică efectivelor de pui de carne și de curcani în cazurile în care producătorul intenționează să furnizeze cantități mici de carne proaspătă, obținută din aceste efective, către consumatorul final sau către unitățile locale de vânzare cu amănuntul care aprovizionează în mod direct consumatorii finali cu astfel de carne proaspătă. Prin urmare, în conformitate cu programele de testare prevăzute în Regulamentele (CE) nr. 646/2007 și (CE) nr. 584/2008, aceste păsări de curte se supun unor teste obligatorii înainte de sacrificare.
- (7) Testarea acestor efective de pui de carne și de curcani determină dificultăți practice pentru producătorii care dețin un număr foarte mic de animale, dat fiind că ar fi necesară efectuarea continuă de teste înainte de sacrificare. În special, ar putea fi necesară întreruperea vânzărilor ca urmare a necesității de a cunoaște rezultatele testelor înainte de sacrificare.
- (8) Pentru a evita ca o derogare de la testarea continuă obligatorie în cadrul acestor efective să sporească riscurile pentru sănătatea publică, statele membre ar trebui să stabilească norme de drept intern care să reglementeze furnizarea de carne proaspătă de către producător, astfel încât obiectivul Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 să fie îndeplinit.
- (9) Prin urmare, este oportună, ca măsură tranzitorie, excluderea din domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 a efectivelor de pui de carne și de curcani în cazurile în care producătorul intenționează să furnizeze cantități mici de carne proaspătă, obținută din aceste efective, către consumatorul final sau către unitățile locale de vânzare cu amănuntul care aprovizionează în mod direct consumatorii finali cu produse primare.
- (10) O astfel de aprovizionare este puțin frecventă pe perioada iernii și, prin urmare, măsura tranzitorie ar trebui să se aplice începând cu primăvara anului 2009.

⁽¹⁾ JO L 325, 12.12.2003, p. 1.⁽²⁾ JO L 151, 13.6.2007, p. 21.⁽³⁾ JO L 162, 21.6.2008, p. 3.

(11) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentară și sănătatea animală,

(b) unitățile locale de vânzare cu amănuntul care aprovizionează în mod direct consumatorii finali cu astfel de carne proaspătă.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, regulamentul respectiv nu se aplică efectivelor de pui de carne și de curcani în cazurile în care producătorul intenționează numai să furnizeze cantități mici de carne proaspătă, conform definiției de la punctul 1.10 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, obținute din aceste efective, către:

(a) consumatorul final; sau

(2) Statele membre stabilesc norme de drept intern care să reglementeze furnizarea de carne proaspătă de către producător, astfel cum se menționează la alineatul (1), astfel încât obiectivul din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 să fie îndeplinit.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică pentru o perioadă de trei ani.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 martie 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/12/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 martie 2009

privind tarifele de aeroport

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Principala sarcină și activitate comercială a aeroporturilor este să asigure manipularea aeronavelor, de la aterizare și până la decolare, precum și a pasagerilor și a mărfurilor, pentru a permite transportatorilor aerieni să ofere servicii de transport aerian. În acest scop, aeroporturile pun la dispoziție anumite facilități și servicii legate de operarea aeronavelor și de tratamentul pasagerilor și al mărfurilor, ale căror costuri le acoperă prin perceperea de tarife de aeroport. Organele de administrare a aeroporturilor care oferă facilități și servicii pentru care se percep tarife de aeroport ar trebui să depună eforturi pentru a-și desfășura activitatea pe baza principiului eficienței costurilor.
- (2) Este necesar să se stabilească un cadru comun de reglementare a elementelor esențiale ale tarifelor de aeroport, precum și a modalităților de stabilire a acestora, deoarece, în absența unui astfel de cadru, este posibil ca cerințe de bază în cadrul raportului dintre organele de administrare

a aeroporturilor și utilizatorii aeroporturilor să nu fie respectate. Un astfel de cadru nu ar trebui să aducă atingere posibilității unui stat membru de a determina dacă și în ce măsură veniturile provenite din activitățile comerciale ale unui aeroport pot fi luate în considerare în stabilirea tarifelor de aeroport.

- (3) Prezenta directivă ar trebui să se aplice aeroporturilor situate în Comunitate care depășesc o dimensiune minimă, deoarece administrarea și finanțarea aeroporturilor mici nu necesită aplicarea unui cadru comunitar.
- (4) În plus, dacă într-un stat membru niciun aeroport nu atinge dimensiunea minimă prevăzută pentru aplicarea prezentei directive, aeroportul cu cel mai mare trafic de pasageri se bucură de o asemenea poziție privilegiată, în calitatea sa de punct de intrare în statul membru respectiv, astfel încât este necesar să i se aplice prezenta directivă, pentru a garanta respectarea anumitor principii de bază în cadrul raportului dintre organul de administrare a aeroportului și utilizatorii aeroportului, în special în ceea ce privește transparența tarifelor și nediscriminarea între utilizatorii aeroportului.
- (5) Pentru a promova coeziunea teritorială, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica un sistem comun de tarifare pentru a acoperi o rețea de aeroporturi. Transferurile economice dintre aeroporturile care fac parte din aceste rețele ar trebui să respecte legislația comunitară.
- (6) Din motive de distribuție a traficului, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a permite unui organ de administrare a aeroporturilor care deservesc același oraș sau aceeași conurbație să aplice un sistem comun și transparent de tarifare. Transferurile economice dintre aceste aeroporturi ar trebui să respecte legislația comunitară relevantă.
- (7) Stimulentele pentru crearea de noi rute, cum ar fi cele destinate promovării, *inter alia*, a dezvoltării regiunilor defavorizate și periferice, ar trebui să se acorde numai în conformitate cu legislația comunitară.

⁽¹⁾ JO C 10, 15.1.2008, p. 35.

⁽²⁾ JO C 305, 15.12.2007, p. 11.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 15 ianuarie 2008 (nepublicat încă Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 23 iunie 2008 (JO C 254 E, 7.10.2008, p. 18) și Poziția Parlamentului European din 23 octombrie 2008 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 19 februarie 2009.

- (8) Perceperea tarifelor pentru prestările de servicii de navigație aeriană și de handling la sol a constituit deja obiectul Regulamentului (CE) nr. 1794/2006 al Comisiei din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarificare pentru serviciile de navigație aeriană⁽¹⁾ și, respectiv, al Directivei 96/67/CE a Consiliului din 15 octombrie 1996 privind accesul la piața serviciilor de handling la sol în aeroporturile Comunității⁽²⁾. Tarifele percepute în vederea finanțării asistenței acordate pasagerilor cu handicap și pasagerilor cu mobilitate redusă sunt reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului⁽³⁾.
- (9) Consiliul Organizației Aviației Civile Internaționale (Consiliul ICAO) din 2004 a adoptat politici privind tarifele de aeroport care includeau, *inter alia*, principiul privind corelarea cu nivelul costurilor, nediscriminarea și un mecanism independent de reglementare a aspectelor economice ale aeroporturilor.
- (10) Consiliul ICAO a considerat că un tarif de aeroport este o prelevare concepută și aplicată cu scopul precis de a recupera costurile pentru punerea la dispoziție a facilităților și a serviciilor pentru aviația civilă, în timp ce o taxă este o prelevare concepută pentru a obține venituri la bugetul de stat sau la bugetul local și care nu se aplică aviației civile în ansamblu și nici nu se raportează la costuri specifice.
- (11) Tarifele de aeroport ar trebui să fie nediscriminatorii. Ar trebui să se pună în aplicare o procedură obligatorie de consultare periodică între organele de administrare a aeroporturilor și utilizatorii aeroporturilor, cu posibilitatea, pentru fiecare parte, de a recurge la o autoritate independentă de supraveghere în cazul în care o decizie privind tarifele de aeroport sau modificarea sistemului de tarificare este contestată de utilizatorii aeroporturilor.
- (12) Ar trebui instituită o autoritate independentă de supraveghere în fiecare stat membru în scopul de a se garanta imparțialitatea deciziilor acesteia, precum și aplicarea corespunzătoare și eficace a prezentei directive. Autoritatea ar trebui să dispună de toate resursele necesare în sensul de personal, expertiză, precum și mijloace financiare pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
- (13) Este foarte important ca utilizatorii aeroporturilor să fie informați de către organele de administrare a aeroportului cu privire la modul și la elementele pe baza cărora sunt calculate tarifele de aeroport. O asemenea transparență ar oferi transportatorilor aerieni o imagine de ansamblu asupra costurilor suportate de aeroport și asupra productivității investițiilor aeroportuare. Pentru a permite unui organ de administrare a aeroportului să evalueze în mod corespunzător cerințele privind investițiile viitoare, utilizatorii aeroportului ar trebui să comunice în timp util organului de administrare a aeroportului toate previziunile lor operaționale, proiectele de dezvoltare, precum și cererile și propunerile lor specifice.
- (14) Organele de administrare a aeroporturilor ar trebui să informeze utilizatorii aeroporturilor cu privire la proiectele majore de infrastructură, deoarece acestea au un impact semnificativ asupra sistemului sau asupra nivelului tarifelor de aeroport. Aceste informații ar trebui furnizate pentru a face posibilă monitorizarea costurilor infrastructurii și pentru a permite punerea la dispoziție de facilități corespunzătoare și eficiente din perspectiva costurilor în cadrul respectivului aeroport.
- (15) Organelor de administrare a aeroporturilor ar trebui să li se permită aplicarea de tarife de aeroport corespunzătoare infrastructurii și/sau nivelului serviciilor furnizate, întrucât transportatorii aerieni au un interes legitim să solicite organelor de administrare a aeroporturilor servicii care să corespundă raportului preț/calitate. Cu toate acestea, accesul la un nivel diferențiat de infrastructură sau de servicii ar trebui să fie deschis în mod nediscriminatoriu tuturor transportatorilor care doresc să beneficieze de acestea. În cazul în care cererea depășește oferta, accesul ar trebui să fie determinat pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii care urmează să fie elaborate de către un organ de administrare a aeroportului. Orice diferențiere privind tarifele de aeroport ar trebui să fie transparentă, obiectivă și bazată pe criterii clare.
- (16) Utilizatorii aeroportului și organul de administrare a aeroportului ar trebui să poată încheia un acord privind nivelul serviciilor, referitor la calitatea serviciilor furnizate în schimbul tarifelor de aeroport. În cadrul consultărilor periodice ar putea avea loc negocieri cu privire la calitatea serviciilor furnizate în schimbul tarifelor de aeroport.
- (17) În ceea ce privește prefinanțarea investițiilor aeroportuare, există sisteme diferite, specifice fiecărui stat membru. În statele membre în care se practică prefinanțarea, statele membre sau organele de administrare a aeroporturilor ar trebui să se raporteze la politicile ICAO și/sau să-și stabilească propriile măsuri de siguranță.
- (18) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere tratatului, în special articolelor 81-89.
- (19) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea de principii comune pentru perceperea de tarife de aeroport pe aeroporturile din Comunitate, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, întrucât astfel de sisteme de tarife de aeroport nu se pot institui la nivel național într-un mod care să asigure uniformitatea pe teritoriul Comunității și, având în vedere amploarea și efectele sale, acest obiectiv poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

⁽¹⁾ JO L 341, 7.12.2006, p. 3.

⁽²⁾ JO L 272, 25.10.1996, p. 36.

⁽³⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

(1) Prezenta directivă stabilește principii comune pentru perceperea tarifelor de aeroport pe aeroporturile comunitare.

(2) Prezenta directivă se aplică oricărui aeroport situat pe un teritoriu care face obiectul dispozițiilor tratatului, este deschis traficului comercial și are un trafic anual care depășește 5 milioane de pasageri, precum și aeroportului cu cel mai mare trafic de pasageri din fiecare stat membru.

(3) Statele membre publică o listă a aeroporturilor aflate pe teritoriul lor cărora li se aplică prezenta directivă. Această listă se bazează pe date preluate de la Comisie (Eurostat) și se actualizează anual.

(4) Prezenta directivă nu se aplică în cazul tarifelor percepute pentru remunerarea serviciilor de navigație aeriană de rută și terminale în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1794/2006, tarifelor percepute pentru remunerarea serviciilor de handling la sol menționate în anexa la Directiva 96/67/CE sau tarifelor percepute pentru finanțarea asistenței acordate pasagerilor cu handicap sau pasagerilor cu mobilitate redusă menționate în Regulamentul (CE) nr. 1107/2006.

(5) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului fiecărui stat membru de a aplica măsuri de reglementare suplimentare, care să nu fie incompatibile cu prezenta directivă sau cu alte dispoziții pertinente ale dreptului comunitar, în ceea ce privește orice organ de administrare a aeroportului situat pe teritoriul său. Este cazul măsurilor de supraveghere economică, precum aprobarea sistemelor de tarifare și/sau a nivelului tarifelor, inclusiv a metodelor de tarifare bazate pe stimulente sau reglementări privind plafonarea prețurilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „aeroport” înseamnă orice suprafață de teren special amenajată pentru aterizarea, decolarea și manevrele unei aeronave, inclusiv instalațiile auxiliare de care aceste operațiuni pot avea nevoie pentru îndeplinirea cerințelor traficului aerian și ale serviciilor aeriene, inclusiv instalațiile necesare pentru a asista serviciile aeriene comerciale;

2. „organ de administrare a aeroportului” înseamnă un organ care, pe lângă alte activități sau nu, după caz, are ca obiectiv, în temeiul legislației sau reglementărilor naționale sau al

unor contracte, administrarea și gestionarea infrastructurilor unui aeroport sau ale unei rețele de aeroporturi, precum și coordonarea și controlul activităților diferiților operatori prezenți în aeroporturile sau în rețeaua de aeroporturi în cauză;

3. „utilizator al aeroportului” înseamnă orice persoană fizică sau juridică responsabilă pentru transportul pe calea aerului al pasagerilor, al corespondenței și/sau al mărfurilor, către sau de la aeroportul în cauză;

4. „tarif de aeroport” înseamnă o prelevare obținută în beneficiul organului de administrare a aeroportului și plătită de către utilizatorii aeroportului pentru utilizarea facilităților și a serviciilor care le sunt puse la dispoziție în exclusivitate de organul de administrare a aeroportului și care au legătură cu aterizarea, decolarea, iluminarea și gararea aeronavelor și cu tratamentul pasagerilor și al mărfurilor;

5. „rețea de aeroporturi” înseamnă un grup de aeroporturi, desemnat în mod corespunzător în acest sens de către un stat membru, care este operat de același organ de administrare a aeroporturilor.

Articolul 3

Nediscriminarea

Statele membre se asigură că tarifele de aeroport nu discriminează între utilizatorii aeroporturilor, în conformitate cu legislația comunitară. Acest lucru nu împiedică însă adaptarea acestor tarife de aeroport în funcție de anumite aspecte de interes public și general, inclusiv chestiuni referitoare la protecția mediului. Criteriile utilizate pentru o astfel de adaptare trebuie să fie relevante, obiective și transparente.

Articolul 4

Rețeaua de aeroporturi

Statele membre pot permite organului de administrare a unei rețele de aeroporturi să introducă un sistem comun și transparent de tarifare care să acopere rețeaua de aeroporturi.

Articolul 5

Sistemele comune de tarifare

După ce au informat Comisia și în conformitate cu dreptul comunitar, statele membre pot autoriza un organ de administrare a aeroportului să aplice un sistem comun și transparent de tarifare în aeroporturile care deservește același oraș sau aceeași conurbare, cu condiția ca fiecare aeroport să respecte în totalitate cerințele de transparență prevăzute la articolul 7.

*Articolul 6***Consultare și cale de atac**

(1) Statele membre se asigură că este stabilită o procedură obligatorie referitoare la desfășurarea de consultări periodice între organul de administrare a aeroportului și utilizatorii aeroportului sau reprezentanții utilizatorilor sau asociațiile de utilizatori ai aeroportului, în ceea ce privește funcționarea sistemului de tarife de aeroport, nivelul tarifelor de aeroport și, dacă este cazul, calitatea serviciilor furnizate. O astfel de consultare are loc cel puțin odată pe an, exceptând cazul în care s-a convenit altfel cu ocazia ultimei consultări. În cazul în care există un acord multianual între organul de administrare a aeroportului și utilizatorii aeroportului, consultările au loc în conformitate cu dispozițiile din respectivul acord. Statele membre își păstrează dreptul de a solicita consultări mai frecvente.

(2) Statele membre se asigură, atunci când este posibil, că modificările aduse sistemului de tarife de aeroport sau nivelului acestora se efectuează de organul de administrare a aeroportului în acord cu utilizatorii aeroportului. În acest scop, organul de administrare a aeroportului prezintă utilizatorilor aeroportului orice propuneri de modificare a sistemului de tarife de aeroport sau a nivelului acestora, împreună cu motivele care stau la baza acestora, în termen de cel mult patru luni înainte de intrarea în vigoare a modificărilor respective, cu excepția cazului în care intervin împrejurări excepționale, care trebuie justificate față de utilizatorii aeroportului. Organul de administrare a aeroportului organizează consultări cu utilizatorii aeroportului pe tema modificărilor propuse și ține cont de opiniile acestora înainte de a adopta o decizie. În mod normal, organul de administrare a aeroportului publică decizia sau recomandarea adoptată cel târziu cu două luni înainte de intrarea în vigoare a acesteia. Organul de administrare a aeroportului își justifică decizia față de opiniile utilizatorilor aeroportului în cazul în care nu se ajunge la niciun acord între organul de administrare a aeroportului și utilizatorii aeroportului cu privire la modificările propuse.

(3) Statele membre se asigură că, în cazul unui dezacord în ceea ce privește o decizie privind tarifele de aeroport adoptată de organul de administrare a aeroportului, fiecare parte poate solicita intervenția autorității independente de supraveghere, menționate la articolul 11, care examinează motivele respectivei modificări a sistemului de tarife de aeroport sau a nivelului acestora.

(4) În cazul în care o modificare a sistemului sau a nivelului tarifelor de aeroport decisă de organul de administrare a aeroportului este prezentată autorității independente de supraveghere, aceasta nu poate să producă efecte înainte ca autoritatea respectivă să fi examinat chestiunea. În termen de patru săptămâni de la data la care a fost sesizată, autoritatea independentă de supraveghere poate adopta o decizie provizorie privind intrarea în vigoare a modificării aduse tarifelor de aeroport, cu excepția cazului în care poate fi adoptată o decizie finală în interiorul aceluiași termen.

(5) Un stat membru poate decide să nu aplice alineatele (3) și (4) în ceea ce privește modificările aduse nivelului sau structurii tarifelor de aeroport în aeroporturile cu privire la care:

- (a) în conformitate cu legislația națională, există o procedură obligatorie prin care tarifele de aeroport sau nivelul maxim al acestora sunt stabilite sau aprobate de către autoritatea independentă de supraveghere; sau
- (b) în conformitate cu legislația națională, există o procedură obligatorie prin care autoritatea independentă de supraveghere verifică în mod regulat sau ca răspuns la solicitările părților interesate dacă aceste aeroporturi fac obiectul unei concurențe efective. În urma acestei verificări, în cazurile justificate, statul membru respectiv decide ca tarifele de aeroport sau nivelul maxim al acestora să fie stabilite sau aprobate de către autoritatea independentă de supraveghere. Decizia respectivă se aplică atât timp cât se consideră necesar, în urma verificării efectuate de către autoritatea respectivă.

Procedurile, condițiile și criteriile aplicate de statul membru în sensul prezentului alineat sunt relevante, obiective, nediscriminatorii și transparente.

*Articolul 7***Transparența**

(1) Statele membre se asigură că organul de administrare a aeroportului pune de fiecare dată la dispoziția tuturor utilizatorilor aeroportului sau a reprezentanților și a asociațiilor de utilizatori ai aeroportului, cu ocazia organizării consultărilor menționate la articolul 6 alineatul (1), informații cu privire la componentele care servesc drept bază pentru stabilirea sistemului sau a nivelului tarifelor aplicate în fiecare aeroport de către organul de administrare a aeroportului. Aceste informații includ cel puțin următoarele:

- (a) o listă a diferitelor servicii și infrastructuri puse la dispoziție în schimbul tarifului de aeroport perceput;
- (b) metodologia folosită pentru stabilirea tarifelor de aeroport;
- (c) structura generală a costurilor aferente facilităților și serviciilor corespunzătoare tarifelor de aeroport;
- (d) veniturile din diferite tarife și costul total al serviciilor acoperite de aceste tarife;
- (e) orice finanțare din partea autorităților publice destinată facilităților și serviciilor la care se raportează tarifele de aeroport;
- (f) previziuni privind evoluția situației în aeroport în ceea ce privește tarifele, creșterea traficului și investițiile propuse;
- (g) utilizarea efectivă a infrastructurii aeroportuare și a echipamentului pe o anumită perioadă de timp; precum și

(h) rezultatele prevăzute ale oricăror investiții majore propuse, în ceea ce privește efectele acestora asupra capacității aeroportului.

(2) Statele membre se asigură că utilizatorii aeroporturilor transmit informații organului de administrare a aeroportului înaintea fiecărei consultări, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1), în special cu privire la:

- (a) previziunile în ceea ce privește traficul;
- (b) previziunile cu privire la compoziția și utilizarea preconizată a flotei acestora;
- (c) proiectele lor de dezvoltare privind aeroportul în cauză; și
- (d) cerințele lor în cadrul aeroportului în cauză.

(3) Sub rezerva dispozițiilor legale naționale, informațiile furnizate în temeiul acestui articol sunt considerate confidențiale sau sensibile din punct de vedere economic și tratate în consecință. În cazul organelor de administrare a aeroporturilor cotate la bursă, trebuie respectate, în special, reglementările aplicabile bursei.

Articolul 8

Infrastructuri noi

Statele membre se asigură că organul de administrare a aeroportului se consultă cu utilizatorii aeroportului înainte de finalizarea planurilor privind proiectele de infrastructuri noi.

Articolul 9

Standarde de calitate

(1) Pentru a asigura funcționarea fără impedimente și eficientă a unui aeroport, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite organului de administrare a aeroportului și reprezentanților sau asociațiilor de utilizatori ai aeroportului să poarte negocieri în vederea încheierii unui acord privind nivelul serviciilor, referitor la calitatea serviciilor furnizate în aeroport. Aceste negocieri cu privire la calitatea serviciilor pot avea loc în cadrul consultărilor menționate la articolul 6 alineatul (1).

(2) Orice astfel de acord privind nivelul serviciilor stabilește nivelul serviciilor ce urmează să fie furnizate de către organul de administrare a aeroportului, luându-se în considerare sistemul sau nivelul existent al tarifelor de aeroport, precum și nivelul serviciilor la care utilizatorii aeroportului au dreptul în schimbul tarifelor de aeroport.

Articolul 10

Diferențierea serviciilor

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite organului de administrare a aeroportului să pună la dispoziție servicii aeroportuare, terminale sau părți din terminale care să difere din perspectiva calității și a destinației, în scopul de a putea pune la dispoziție servicii personalizate sau un terminal sau o parte dintr-un terminal cu o destinație specifică. Nivelul

tarifelor de aeroport poate fi diferențiat în funcție de calitatea și de sfera acestor servicii, precum și de costurile acestora sau pe baza oricărei alte justificări obiective și transparente. Fără a aduce atingere articolului 3, organele de administrare a aeroporturilor au libertatea de a stabili orice astfel de tarife de aeroport diferențiate.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a permite oricărui utilizator al aeroportului care dorește să recurgă la servicii personalizate sau la un terminal sau la o parte dintr-un terminal cu o destinație specifică să aibă acces la aceste servicii și la respectivul terminal sau la o parte din acesta.

În cazul în care la serviciile personalizate și/sau la un terminal sau la o parte dintr-un terminal cu destinație specifică doresc să aibă acces mai mulți utilizatori ai aeroportului decât este posibil, date fiind constrângerile de capacitate, accesul se stabilește pe baza unor criterii relevante, obiective, transparente și nediscriminatorii. Criteriile respective pot fi stabilite de către organul de administrare a aeroportului, iar statele membre pot impune ca aceste criterii să fie aprobate de către autoritatea independentă de supraveghere.

Articolul 11

Autoritatea independentă de supraveghere

(1) Statele membre numesc sau instituie o autoritate independentă în calitate de autoritate independentă națională de supraveghere, pentru a asigura aplicarea corectă a măsurilor luate în vederea asigurării conformității cu prezenta directivă și a asumării cel puțin a sarcinilor atribuite în temeiul articolului 6. Această autoritate poate fi aceeași autoritate căreia statul membru i-a atribuit sarcina punerii în aplicare a măsurilor de reglementare suplimentare menționate la articolul 1 alineatul (5), inclusiv aprobarea sistemului de tarifare și/sau a nivelului tarifelor de aeroport, cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.

(2) Prezenta directivă nu împiedică autoritatea independentă de supraveghere ca, în conformitate cu legislația națională, să delege altor autorități independente de supraveghere, sub supravegherea și întreaga sa responsabilitate, punerea în aplicare a prezentei directive, cu condiția ca punerea în aplicare să se realizeze conform aceluiași standarde.

(3) Statele membre garantează independența autorității independente de supraveghere asigurându-se că aceasta reprezintă o entitate juridică diferită și independentă din punct de vedere funcțional de orice organ de administrare a aeroportului și de orice transportator aerian. Statele membre care păstrează dreptul de proprietate asupra aeroporturilor, a organelor de administrare a aeroporturilor sau a transportatorilor aeriени sau controlul asupra organelor de administrare a aeroporturilor sau transportatorilor aeriени se asigură că atribuțiile aferente unui astfel de drept de proprietate sau control nu sunt acordate autorității independente de supraveghere. Statele membre se asigură că autoritatea independentă de supraveghere își exercită competențele în mod imparțial și transparent.

(4) Statele membre comunică Comisiei denumirea și adresa autorității independente de supraveghere, sarcinile și responsabilitățile atribuite acesteia, precum și măsurile luate pentru a garanta conformitatea cu alineatul (3).

(5) Statele membre pot stabili un mecanism de finanțare a autorității independente de supraveghere, mecanism ce poate include și aplicarea unui tarif utilizatorilor aeroportului și organelor de administrare a aeroporturilor.

(6) Statele membre se asigură că, în ceea ce privește dezacordurile menționate la articolul 6 alineatul (3), sunt luate măsuri pentru a:

- (a) stabili procedura de soluționare a dezacordurilor dintre organul de administrare a aeroportului și utilizatorii aeroportului;
- (b) determina condițiile în care autoritatea independentă de supraveghere poate fi sesizată cu privire la un dezacord. Autoritatea respinge, în special, plângerile pe care le consideră motivate necorespunzător sau care nu sunt documentate în mod adecvat; și
- (c) stabili criteriile în raport cu care vor fi analizate dezacordurile în vederea soluționării.

Aceste proceduri, condiții și criterii sunt nediscriminatorii, transparente și obiective.

(7) Atunci când se desfășoară o investigație cu privire la temeiul modificării sistemului de tarife de aeroport sau a nivelului acestora, astfel cum se prevede la articolul 6, autoritatea independentă de supraveghere are acces la informațiile necesare de care dispun părțile implicate și are obligația de a consulta părțile implicate pentru a lua o decizie. Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (4), aceasta emite o decizie finală cât de curând posibil și, în orice caz, în termen de cel mult patru luni de la data la care a fost sesizată. Acest termen poate fi prelungit cu două luni în situații excepționale și justificate în mod corespunzător. Deciziile autorității independente de supraveghere au caracter obligatoriu, fără a aduce atingere examinării pe cale parlamentară sau judecătorească, în funcție de modul în care se efectuează aceasta în statele membre.

(8) Autoritatea independentă de supraveghere publică un raport anual privind activitățile sale.

Articolul 12

Raport și revizuire

(1) Până la 15 martie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, evaluând progresele realizate în atingerea obiectivelor sale, precum și, atunci când este cazul, orice propunere corespunzătoare de revizuire.

(2) Statele membre și Comisia cooperează la punerea în aplicare a prezentei directive, în special în ceea ce privește culegerea informațiilor pentru raportul menționat la alineatul (1).

Articolul 13

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 15 martie 2011. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă respectivele acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții legale naționale pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 14

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 15

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 11 martie 2009.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

A. VONDRA

DIRECTIVA 2009/19/CE A COMISIEI**din 12 martie 2009****de modificare, în scopul adaptării sale la progresul tehnic, a Directivei 72/245/CEE a Consiliului referitoare la paraziții radioelectrice (compatibilitatea electromagnetică) produși de autovehicule****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

trebuie încă să fie solicitată împreună cu declarația de conformitate.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

- (3) Astfel cum se prevede la punctul 3.2.9 din anexa I la Directiva 72/245/CEE și având în vedere faptul că statele membre nu au transmis niciun raport Comisiei Europene cu privire la cazuri de refuz al atestării, se propune în prezent să fie suprimată implicarea serviciului tehnic în cazul componentelor comercializate drept echipamente postvânzare și destinate instalării în autovehicule, atunci când aceste componente nu sunt asociate unor funcții legate de imunitate, și să nu mai fie solicitată atestarea conformă cu modelul din anexa III C, astfel cum se prevede la punctul 3.2.9 din anexa I.

având în vedere Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) ⁽¹⁾, în special articolul 39 alineatul (2),

întrucât:

- (4) Prin urmare, Directiva 72/245/CEE ar trebui modificată în consecință.

(1) Directiva 72/245/CEE a Consiliului din 20 iunie 1972 referitoare la paraziții radioelectrice (compatibilitatea electromagnetică) produși de autovehicule ⁽²⁾ este una dintre directivele speciale ale procedurii de omologare CE de tip care a fost instituită prin Directiva 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora ⁽³⁾. Prin urmare, dispozițiile Directivei 70/156/CEE cu privire la sisteme, componente și unități tehnice separate pentru vehicule se aplică Directivei 72/245/CEE.

- (5) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului tehnic – sectorul autovehiculelor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 72/245/CEE se modifică după cum urmează:

(2) În conformitate cu punctul 3.2.9 din anexa I la Directiva 72/245/CEE, componentele comercializate drept echipamente postvânzare și destinate instalării în autovehicule nu necesită omologare de tip în cazul în care nu sunt asociate unor funcții legate de imunitate. Se asigură o perioadă de tranziție de patru ani începând de la 3.12.2004, pe parcursul căreia un serviciu tehnic trebuie să stabilească dacă componenta care urmează să fie introdusă pe piață este asociată sau nu unor funcții legate de imunitate și trebuie să emită o atestare conformă cu modelul din anexa III C. Statele membre trebuie să raporteze Comisiei Europene orice caz de refuz bazat pe motive de securitate. Dispoziția respectivă prevede că, pe baza experienței practice dobândite în privința cerinței respective și pe baza rapoartelor transmise de statele membre, Comisia trebuie să decidă, înainte de expirarea perioadei de tranziție, dacă atestarea

1. în lista anexelor, se elimină următoarea trimitere la anexa III C:

„ANEXA III C Model de atestare cu privire la anexa I, punctul 3.2.9.”;

2. în anexa I la punctul 3.2.9, se elimină paragraful al doilea;

3. anexa III C se elimină.

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru respectarea prezentei directive până la 1 octombrie 2009 cel târziu. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor dispoziții.

⁽¹⁾ JO L 263, 9.10.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 152, 6.7.1972, p. 15

⁽³⁾ JO L 42, 23.2.1970, p. 1.

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 2 octombrie 2009.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 12 martie 2009.

Pentru Comisie
Günter VERHEUGEN
Vicepreședinte
